

то ни направи, и сладкодумныйтъ му поздравленія, оставиха, исповѣдамъ ти, въ сърдцето ми голѣма симпатія.

Фросинка.

Научи ли ся кой е този младъ ?

Марія.

Не; кой е, не зная; зная само чи е направенъ за да го обикне чилѣкъ, и, ако да бѣше на мойтъ рѣцѣ, азъ быхъ го предпочела отъ всякій другій. Това мя кара да гледамъ като жива мѣжа тоз' другій годеникъ, на когото мя дава майка ми.

Фросинка.

Имашъ право, дѣщерко, какво да ти река! младытъ момцы сѣ твърдѣ пріятны и приказвать сладичко и хубавичко; работата е само чи повечето сѣ голы кат' мишка. По-добрѣ е за тебе да земешъ единъ старъ мѣжъ съ голѣмъ имотъ. Зная чи единъ старчуга за една млада дѣвойка не е нѣщо прилично, окото не ся насища, и това има нѣкои неудобства; но то е нѣщо, което нѣма да трае много время. Утре въ другій день той ще умре, а ты ще си въ състояніе да си изберешъ другъ по-младъ и по-хубавъ за да го имашъ и да му ся радвашъ.

Марія.

Боже мой, Фросинке! Чудно ми ся